

nogen Lov, som ikke har til Hensigt at tvinge en vis Del af Samfundet, til at gøre noget, som ellers ikke vilde blive gjort, eller at forbyde noget, der ellers vilde ske, men som ikke maatte ske, og i begge Tilfælde vil Loven sikkert være generende, maaste overordentlig generende for dem, den er rettet imod. Den Omstændighed, at en lille Kreds af Handelsstanden som Loven særlig er rettet imod, udtaler, at de finde, at den vil blive altfor generende, tror jeg derfor ikke har nogen overordentlig stor Vægt. Heller ikke tillægger jeg det Argument, at Loven maaste vil virke hemmende paa Af-sætningen af forskellige Varer nogen overordentlig stor Betydning, idet det formodentlig vil være en Følge af, at det købende Publikum ikke ønsker saa mange af de Varer, naar de faa nogenlunde Bæstede om, hvad det er, de købe. Som Bevis paa, hvor dybt Loven i saa Fald vil gribe ind i Handelsforretningerne, opregnes en hel Række af Varer fra de forskellige Forretningsbrancher, der ere forsynede enten med engelske eller franske Betegnelser, uagtet Varerne ere tilvirkede enten i Østrig, Tyssland, Svejts, eller endog i Danmark. Jeg tror ikke, det vil være noget uberettiget Indgreb i denne Fremgangsmaade, naar det kræves, at alle saadanne Varer enten skulle forsynes med en Tillægsbetegnelse, der angiver Varens oprindelige Hjemsted, eller at den urigtige Betegnelse skal annulleres. Det er aabenbart, at disse urigtige Betegnelser ere optagne for at tiltrane sig de Fordere, Originalvaren oprindeligt har haft og jeg tror, at selv om et saadant Eksperiment oprindeligt er lykkes nok saa godt, saa bør Lovgivningsmagten dog ikke legalisere Resultatet.

Men desuden tror jeg heller ikke, at Kravet om Tillægsbetegnelse vil være saa overordentlig generende for den handlende, i alt Fald ikke med Hensyn til alle de Varer, hvorom der siges i Kommissionsbetænkningen Side 5, at Varebetegnelserne i det væsentlige kun ere Kvalitetsbetegnelser; jeg tror slet ikke, at Paabudet om Tillægsbetegnelser i saa Fald gør nogen synderlig Skade, maaste aldeles ingen Skade. Erfaringen taler i alt Fald for det modsatte. Som Bevis herpaa skal jeg nævne en Vare, der forskellige Gange har været anført til Straf og Advarsel for det Standpunkt, jeg indtager, nemlig bayerisk Öl. Originalnavnet bayerisk Öl er jo snart helt fortrængt af Tillægsbetegnelsen. Eksempelvis skal jeg anføre, at der mig bekendt ikke her i Byen sælges noget af dette Öl under denne Benaevnelse mere; det sælges som Tuborg Öl,

Carlsberg Öl o. s. v. Tillægsbetegnelsen har altsaa her ganske fortrængt Originalnavnet. Jeg har ganske vist hørt, at der andre Steder i Landet f. Eks. i Odense, skal sælges bayerisk Öl under det Mærke, men desuagtet skal vedkommende Bryggeris Navn være anført, enten i Kreds rundt om Originalmærket eller nedenunder, og naar det er Tilfældet, vil Loven med sin Vædring slet ikke forhindre, at dette sker. Jeg kan altsaa ikke indse, at mine Vædringer ere til nogen Gene, men de vilde derimod i flere Tilfælde være til Gavn. Da jeg altsaa ikke kan erkende, at de Ulemper, der skyde af denne Lov, vilde veje op med de store Fordere, som den store forbrugende Befolkning og den reelle Handel vil faa ved en streng Gennemførelse af disse Fordringer, og da jeg desuden finder, at vi ogsaa navnlig af Hensyn til England maa gøre alt, hvad vi kunne for at forhindre en falst Udnyttelse af den Anseelse, dette Lands Varer have erhvervet sig, kan jeg kun fastholde de af mig stillede Vædringsforslag til Vedtagelse af det høje Ting.

Det. Hansen: Det er nærmest en formel Anke imod Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 4 og 5, som har foranlediget mig til at stille mine Vædringsforslag. Jeg kunde ganske vist have indskrænket mig til at henlede Udvalgets Opmærksomhed derpaa og anmode det om at tage dem under Overvejelse til 3dje Behandling. Men dels er der i mine Vædringsforslag, saaledes som den ærede Ordfører allerede har bemærket, en Realitetsforskel lige over for Udvalgets Vædringsforslag, som jeg ogsaa kunde ønske at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, og dernæst har jeg ment, at det vilde danne et bedre Grundlag for det ærede Udvalgs videre Forhandlinger, naar det saa et Forsøg paa at faa de Tanker formulerede, som i Virkeligheden ere fælles for Udvalget og mig. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Udvalgets Vædringsforslag Nr. 4 og 5 i sproglig Henseende ere forkert affattede, for saa vidt nemlig den Bisætning, der findes i Slutningen af Vædringsforslaget: „saafremt Smørret ikke er indpakketh i hermetisk tillukkede Beholdere“, staar paa et forkert Sted, ganske ulogisk og ugrammatisk. Naar man vil se paa den Sætning, hvortil denne Indsætsætning hører, vil man finde, at Hovedsætningen angaar det Tilfælde, at der paa Smørret eller dets Indpakning er anbragt en Betegnelse, som indeholder et dansk Stednavn; men naar der altsaa er anbragt et dansk Stednavn, f. Eks. Copenhagen, saa kan man